

ДѢЛО

Выходить во Львовѣ во Вторникъ, Четвергъ и Суботы (кроме русскихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотекѣ найнамъ лвовскій“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подъ Ч. 44 ул. Галицка. Рукописи вѣрнутся лишь на попередне застереженно. Объявленія принимаются по цѣнѣ 8 кр. отъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надслано“ по 20 кр. а. в. Република неопечатанъ ильній отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ У Вѣднъ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Kiemeergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старины“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул. д. Рада 9.

Предплату на „Дѣло“ для Австрій: для Россій: на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл на полъ року . . . 6 ар. на полъ року . . . 6 рубл на четверть року . . . 3 ар. на четверть року . . . 3 рубл съ дод. „Библиотекѣ“: съ дод. „Библиотекѣ“: на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 8 рубл на четверть року . . . 4 ар. на четверть року . . . 4 рубл на самы додатокъ: на самы додатокъ: на цѣлый рокъ . ар. 5— на цѣлый рокъ . 5 рубл на полъ року . ар. 2-50 на полъ року . . 2-50 р. Для Заграниччя, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . . 15 ар. на полъ року . . . 7-50 ар. на четверть року . . . 3-75 ар. съ дод. „Библиотекѣ“: на самы додатокъ: на цѣлый рокъ . 19 ар. на цѣлый рокъ . 6 ар. Поодиноко число коштуе 12 ар. а. в.

Выдѣлъ тов. „Народной Рады“

на послѣднихъ своихъ собраніяхъ разбиравъ кѣлькѣ дѣлъ политичной и экономичной натуры, дуже важныхъ для галицкой Руои.

Внесене Шаршмада о нѣмецкомъ языкѣ державномъ, скоро оно только появилось въ палатѣ пѣльскъ рады державной, было предметомъ живыхъ оговорѣвъ въ Выдѣлѣ „Народной Рады“. Выдѣль, по арлій розважѣ справы, постанавивъ заняты выжидающе становище до того часу, доки въ самій радѣ державы бодай яко тако не пролонатовъ цѣла тая дразная справа, догадуючысь, що супротивъ внесена Шаршмада муонть выплысты якійсь вишій проектъ, котрый мѣгъ-бы може мѣта-ий шаномъ перейти, а може и зазначыть бы въ собѣ яку користѣйшшу ролю для руоккого языка въ Авотриѣ.

Чого Выдѣль „Нар. Рады“ догадувався, то и оталоса. Иныи естѣ се вже явною тайною, що середна партія въ палатѣ панѣвъ мае in petto новыи проектъ, а имено, о нѣмецкомъ языкѣ яко „посередничкомъ“ въ державѣ. Разумѣеся, что якъ только той новыи проектъ отане въ цѣлѣй своей основѣ звыотнымъ, „Народна Рада“ высказе въ компетенциѣ мѣсяца своей голось въ имени галицко руоккого народу.

Въ члены „Народного Дому“

подалися ще тамтого року звыотній цѣлой галицкой Руои патриоты: посолъ Юлианъ Романчукъ, поос Петро Лѣвнянскій и директоръ „Народной Торговли“ п. Василь Нагорный. Мине аже дальше пѣль року, а совѣтъ „Народного Дому“ акт не приймавъ, такъ не приймае тыхъ патриотѣвъ въ свои члены!

Такъ поступованье совѣта „Народного Дому“ мы не забываемъ назвати просто не патриотичнымъ, бо супротивъ интересамъ института, здвигненого цѣлымъ руоккимъ народомъ и требующего инѣ, болше може, акт коли-небудь давнѣйшимъ часомъ, крѣпкою восторонной обороны, — супротивъ и интересамъ загално-народнымъ, бо копасе ще разъ болшу пропасть мѣжь дѣтьми одной и той самой землѣ. Приглянемося той справѣ троха ближше.

Институтъ „Народный Дѣмъ“ здвигля Руоины не на то, щобъ за кѣлькадесятъ лѣтъ быт мавъ перейти въ руки одной фракциѣ Руоинѣвъ, имено той, котра негуге народнѣсть мало-руоку. Руоины съ 1848 року, — а она имено свято держалося прапору народно-руоккого, — приотушила до здвигеня „Народного Дому“ съ оклякнотъ: „Сей дѣмъ мае бути „народнымъ“, мае отояты пѣль оишкою воѣхъ щарыхъ Руоинѣвъ и служати цѣлымъ загално-руоккимъ“. И Его Вел. цѣсарь, коли дарувавъ руаны универитетскій пѣль „Народный Дѣмъ“, то дарувавъ ихъ Руоинамъ въ загалѣ, а не якѣсь фракциѣ. Коли-бы основателѣ „Народного Дому“ были тогдѣ предвиджуваы, что той Дѣмъ по кѣлькадесятъ лѣтахъ зможе попасти въ руки фракциѣ, протавной розвоени рѣдного языка, и що тая фракція не буде приймаи въ члены щарыхъ Руоинѣвъ, вѣрныхъ програмѣ съ 1848-го року, — „Народного Дому“ инѣ не було-бы. Тогдѣшній патриоты и самѣ давали и збирали жертвы на „Дѣмъ Народный“, бо были свято пересвѣдченѣ, що по ихъ смерти омы ихъ патриоты будутъ мѣти голось въ веденю дѣлъ того „Дому“ на пожитокъ Руои и въ мыслѣ той программы, яку она ему сповняти призначили.

А що жъ дѣлося инѣ? Смыслъ тыхъ патриотѣвъ, що здвигля „Народный Дѣмъ“, инѣй фракциѣ не приймае въ члены, бо они Руоины-„народовѣцѣ“, — бо они, бачите, вдууть олдѣомъ батькѣвъ оныхъ съ 1848-го року, уважають нечестею и зрадою супротивъ своего народу и славной которій Руои — оромитиса своего рѣдного языка, ругати его и зводити на „plattdeutsch“ — языкъ 20-ти миліонѣвъ! Ого, бачите, первоуродный грѣхъ тыхъ смыслѣвъ патриотичныхъ батькѣвъ, передъ котрыми инѣ замыкають на воѣ колодки брамы „Народного Дому“! Увидавшы до „Народного

Дому“, они, хорони Господи, могли бы може перешпери на загалномъ соборѣ ухваљу, щобъ бурсаковѣ „Нар. Дому“ посылати до руокои, а не до нѣмецко-жидѣвской гимназій...

Старѣ члены „Нар. Дому“ вымирають, а новыхъ, котры бы гѣдно репрезентуваы тую велику институтцію нашу, не приймають. Мало-помалу приде до того, что старѣ члены вымрутъ, а при неприниманю новыхъ „Нар. Дѣмъ“ опинится въ рукахъ кѣлькадесяти або и кѣльканадцяти людей. А прецѣль повага институтцій отоятъ лише числомъ поважныхъ членѣвъ! Черезъ таке поступованье упрала. совѣта „Нар. Дѣмъ“ щоразъ болше трататъ на повазы, бо стаеся гѣльдомъ фракциѣ; будова городской церкви поступавъ повоза, бо патриоты на цѣле поведенье совѣта поглядають съ недоверѣемъ; на „Нар. Дѣмъ“, не интабульованы съ недбалѣства черезъ 35 лѣтъ, посылат инѣ чужа рука... Сумна исторія!

Имена поос. Романчука, поос. Лѣвнянского, п. Нагорного — звыотній окрѣвъ по Руои съ найзвыотнѣйшой стороны. Певно, нема въ краю села, де лѣшь оутъ инемнѣйш людѣ, въ котрымъ не отдавалось бы признаня патриотизмови, духовнымъ способностямъ и трудолюбивости тыхъ людѣй для добра руоккого вароду и славы руоккого имени, — а совѣтъ „Нар. Дому“ не приймае тыхъ людей въ члены института, — людей, що только честь приносила бы институту!

Въ томъ такъ важномъ дѣлѣ для института „Народного Дому“ и для руоккой справы въ краю зъ загалѣ — отклякнотъ до суду патриотѣвъ цѣлого краю и опокѣйно выжидаемо ихъ рѣшеня, чи мы не въ правѣ, коли таке поступованье совѣта „Нар. Дому“ называемо — не патриотичнымъ...

Неспокоѣ середъ Мазурѣвъ

оталося предметомъ оговорѣвъ въ цѣлой майже европейской прасѣ. Говорять о нихъ поважній дзевняки нѣмецкій, руссѣйкой, англійкой, французскій, и т. д. Правда, не всюду обговорюеся рѣчь зъ реальной и разумной точки погляду на цѣлу справу, особливо тамъ, де иде будь-що-будь о прицѣльенѣ до тыхъ несопокоѣвъ политичныхъ агитатія (россѣйского рубля чи нѣмецкой марки) — але все таки окрѣвъ утвердивою той оиднѣй поглядъ яко незварушимо ценный, що мазурскій хлопъ темный и недоволеный, а винна тому — „гирархія суопѣльнѣ“, що не дбае про подвиженье хлѣна зъ темноты и нужды.

Якъ звыотно, про несопокоѣ передъ святами першій гукнувъ краѣвской „Czas“, органъ „отавчакѣвъ“, а за нимъ доперва почали подѣисити алярмъ другѣ органы польскыя, а за тыми вже нѣмецкій вѣденскій и заграничній на воѣхъ языкахъ. Теперь, по святахъ, „Czas“ змѣнило фронтъ и кидает громы на карыгѣдну легкодушнѣсть либеральнѣйшой прасы польскои, что неопокѣль мазурокимъ надала розголосу, а заграничній газеты только черезъ то несопокоѣ подняли до ще болшой ваги, якъ недавній розрухи робѣтнѣкѣвъ въ Бельгій. „Чи було зъ-за чого робити отѣлько гамору и отѣлько нашкодити справѣ „народовѣцѣ“, коли свята перейшли опокѣйно, а все скончилось на простѣмъ арештованю 200 хлопѣвъ по рѣдныхъ судахъ?“ — Въ, якій „Czas“ теперь мудрый, по святахъ! А чего бы передъ святами першій ударивъ въ звѣзъ: шляхта въ небезпечности! И годѣ было не пловти ему и другимъ газетамъ польскимъ о небезпечности, коли дѣлѣнѣ въ боязни выбиралося зъ селъ на свята въ мѣста, коли старостоу грѣбовске, пѣль патнокѣмъ дѣлѣчѣвъ, оправдало компанію волюка зъ Нового-Санца; коли у дѣлкахъ селянъ заходили коопы лабитъ на-оторчъ; коли въ загалѣ таиѣ панувавъ тамъ переволохъ, що оиднѣй начальникъ отациѣ жандармеріи таиѣ вылазѣ до ц. к. старостова рапортъ: „Въ селѣ Н. зъ порады мѣщевого войта селяннѣ Н. намѣрѣль переспати ночь зъ суботы на недѣлю великодну въ чоботахъ; але и тому зараджено, бо на мѣй розказъ селяннѣ зиявъ на ночь чоботы“. — Все то доказуе, що

была небезпечность, але была и велика осторожность, котра не допустила до иякого лиха. Ситуацію на Мазурахъ отдала дуже добре одна гумористична часопись вѣденская въ иллюстрациѣ, прѣдотавляючи кушку мазурскихъ хлопѣвъ узброеныхъ, въ що попало, а передъ ними ц. к. урядника политичного въ мундурѣ и съ актами пѣль пахою. — Упокобѣтосе, какѣ до нихъ урядникъ, бо такъ вамъ головы змыю, що ну! На то Мазуры: „Га, коли вы намъ хочете головы мыты, то мы волюмо тако свѣдѣти...“

Зъ помѣжь отгавѣвъ въ дѣлѣ несопокоѣвъ мазурскихъ особливо вызначаеся статья въ „Руоокомъ Курьерѣ“, выходячѣмъ въ Москвѣ. „Польскій панъ — пшше „Руоо. Курьеръ“ — заговорилъ о „недѣльности“ хлѣна, о „рублѣ“ и т. д., а только забули про себе самихъ. Селяннѣ въ галицко-польской литературѣ и журналистичѣйш явлѣеся або яку идлично оущество, що сповняе поэтичну роботу ерки землѣ съ меланхоличною итѣсенною, а въ недѣлю иде до костела въ живонисѣмъ народнѣмъ костюмѣ, — або зновъ якъ худоба, котра ще, нѣ до чого неспособна и нѣ-чого не робить. А якъ живею тамъ народомъ, о то не пытають. Оиднѣй лише статистичній дати говорятъ про щѣсь недобро, а то: що селяннѣ съ кождымъ днѣмъ все болше мусуть прощатиса съ рѣдною хатою; що его земля продаеся за долги часомъ бачею малѣ (навѣтъ 1 або 1 1/2 гульдена); що коли такъ дальше поиде, то селяннѣ за кѣлька лѣтъ изъ властителя землѣ станеся ен чиншѣвнѣкомъ; що наконецъ, дякуючи лѣхѣй и недостаточной пожайвѣ, населенье вырождуется и въ свѣлѣ, и ростѣ (богато про те могли-бы оказати рекрутскій комисіи), и въ духовомъ та моральномъ розвою. Въ газетахъ лишь двуюеся, чому селяннѣ кидает землю и вандрует въ Америку, — ба, она заразъ и знаходатъ причину: агитаторы тягнутъ селянъ туда. Вокуда у нихъ грають ролю оиднѣй — агитаторы... А тимчасомъ въ дѣйстности селяннѣ упадае, а нѣкто не дбае про его подвиженье зъ упадку пѣль экономичнымъ и фискальнымъ гнетомъ. Досыть оказати, что воѣ числѣны въ Галичинѣ миліонѣ селянскихъ господарствъ, ажь наравъ доѣлалося, что за дѣля дробленя грунтоѣвъ и т. д. — еотъ ихъ пѣльтора разу болше! У селянина доос нема гипотечныхъ книгъ, черезъ то мусить ити до жидѣв-лихварѣвъ... Банкъ руотакальный вергъ тыслѣтъ въ прошастъ краѣвной нужды... Селяннѣ вырождуется физично, терпитъ голодъ, отрадае пѣль гнетомъ лѣхвы, фискализму и волякѣхъ золь. Зъ той причины и наука въ школѣ сельской не приносить пожитку... Вся же публична жазь селяннѣ кончится на томъ, что отдаютъ голось на кандидата правительствѣнного... У воѣмъ томъ очевидно не виннѣй аиѣ агитаторы, аиѣ рублѣ, але сама польска суопѣльнѣсть, равнудушна до потребъ селянина. Той отанѣ селянствова краѣно серѣзной для цѣлого пытая и замѣотъ фантаотичныхъ мрѣй „одъ моржа до моржа“ далеко важнѣйше йй занятіосъ получѣеньемъ быту селянского люду.“

Ще о руской школѣ народной у Львовѣ.

Для высвѣтленя справы, якои категорій школа належитося львовскимъ Русинамъ, подаемо на сѣмъ мѣсеци дотычній розпорядженя и уставы. И такъ:

Державной трибуналъ дня 19 сѣчня 1880 р. рѣшивъ слѣдующе: „Рускій житѣль мѣста Львова суть покрывженій розпорядженьемъ министеріальнымъ въ 6 сѣчня 1879 р. до ч. 12.255 въ своихъ, конституціоно имъ вѣпорученыхъ правахъ: посѣдати болше-клясову публичну народну школу съ рускимъ языкомъ выкладовымъ. Дялѣтого належитъ громаду львовску спонукати до вѣснованя такой школы въ фондѣвъ громадскихъ“. Рада школьна краѣва розпорядила дня 11 мая 1884 р. до ч. 6481 слѣдующе: „а) У Львовѣ мае заснуватиса публична школа народна съ рускимъ языкомъ выкладовымъ. б) Школа тая зъ уваги на ереквенцію, яка посѣла дати статистичныхъ, выказанныхъ самымъ-же магистратомъ показуеся имовѣрною,

мае бути чотыро-клясѣва мѣшана“. — До того замѣчаемо, що у Львовѣ въ школахъ народныхъ въ 1883 р. было обовняныхъ до школы 11.690 дѣтей, въ котрыхъ лѣвыи половина, т. е. 5.323 дѣтей ходило до школы. Зъ тыхъ 490 было дѣтей рускихъ, хлопцѣвъ 287, дѣвчѣтъ 203. Можна отже допускати, что друга половина дѣтей рускихъ, числѣчи лишь посѣля языка, не посѣля обряду, — обовняныхъ до школы, отгавѣеся отъ науки школьной.

Рада мѣста Львова рѣшила на вѣсѣданю своимъ дня 28 сѣрпня 1884 р. слѣдующе: „а) Съ початкомъ року школьного 1884/5 открьвется при школѣ им. Пирамовича для рускихъ дѣтей львовскихъ чотыри паралельнѣй клясы съ языкомъ выкладовымъ рускимъ, ваколи до каждой клясы аголоситося що найменше 25 ученикѣвъ. Школа та однакожь буде лишь мужеска“.

Министерство просвѣты розпорядженьемъ въ д. 9 вересня 1884 р. до ч. 16427 рѣшило знову слѣдующе: „Руска школа що-до объема своего мае бути устроена посѣля дѣйстной потребности по мысли обовняющихъ приписѣвъ, и Рада школьна мае про-то означати на рѣкъ школьной 1884/5 число силъ учительскихъ, клясъ и комнатъ школьныхъ посѣля результату запису ученикѣвъ, перестерѣгаючи приѣтомъ арт. 4. краѣвной уставы въ 2 мая 1873 р.“

Рада школьна краѣва розпорядила рескриптомъ въ д. 29 вересня 1884 р. до ч. 12596 слѣдующе: „Рада школьна окружна займѣеся выконаньемъ министер. розпорядженя въ д. 9 вересня 1884 р., и въ мѣру запису ученикѣвъ до сей школы предложитъ внесени что-до числа клясъ въ роѣвъ школьнымъ 1884/5, выгладно что-до числа и етату учительѣвъ, якѣ мають при сѣй школѣ установитиса, увагялѣднѣючи §. 13 уставы державной въ 14 мая 1869 р.“ (Замѣчаемо, что два послѣдній розпорядженя были выданѣ на рекурсъ рады мѣста Львова.)

Остаточно Рада школьна кр. розпорядила дня 26 марта 1886 р., щобъ вѣснованье руской школы народной мѣшаной громада мѣста Львова мериторично залагодила, пѣль вагровою, що на случай невыконаня сего розпорядженя съ початкомъ шк. року 1886/7, — рада окружна мае заснувати такую школу на кошѣтъ громады.

Русины львовскій были до сего часу въ посѣданю чотыро-клясовою школы мужеской, въ котрой учило чотырохъ учительѣвъ. Се вышло въ розпорядженъ Рады шк. краѣвой въ 11 мая 1884 р., якъ и въ ухваљу самонъ же рады мѣской въ 28 сѣрпня 1884 р. Се естѣ и дѣйстна потреба, котру министерство просвѣты мало на оцѣ. До того какѣ „Регуляминъ для школъ народныхъ“ въ титулѣ VII §. 55 слѣдующе: „Означенные категоріи школъ народныхъ буде завѣсти отъ числа учительѣвъ при школѣ занятыхъ, т. е. они будутъ одно-, дво- або болше-клясовы“. (Диви ухваљу державного трибунала, що Русинамъ львовскимъ належитося болше-клясовѣ школа), отповѣдно до того, чи въ нихъ учить оиднѣй, два або болше учительѣвъ. Устава въ д. 22 сѣрпня 1867 р. въ арт. 3 какѣ до того, что доперва отъ 3-тон клясы вѣтъ высшихъ въ школѣ народныхъ (отже не одно- або дво-клясовыхъ) языкъ нѣмецкій естѣ предметомъ науки обовняковом.

Зѣбравши все то, мы мусимо домагатиса, — якъ то впрѣчьмъ и зазначили Русины, вѣсѣдаючѣ въ секциѣ V рады мѣста Львова, а въ-помѣжь членѣвъ секциѣ Польковѣ и п. Ревановичъ, — щобъ руска школа была чотыро-клясовою, а не дво-клясовою!

ДОПИСИ.

Зъ-пѣль Лютовискѣ.

Въ селѣ Липно коло Лютовискѣ посваривса бувъ чѣпосъ съ жѣнкою въ хатѣ газда Тимко Кудерикъ и въ грыногы лѣповъ до коршмы и тутъ передъ жидомъ вылаивъ весь свой жалъ. Проворный жидъ выслулавъ всего съ свѣдучувьемъ и поставивъ литру горькѣвъ передъ него. А треба знати, що газда сей задала частого запою при сильныхъ наляганяхъ и пѣль певною угрозою, якъ про выключенье его въ братетна церковного, прирѣкъ бувъ передъ мѣщевымъ душацѣгаремъ, войтомъ и двома свѣдками, що черезъ два лѣта не поиде до коршмы. По той-то отже причинѣ жидъ такъ радо принявъ его и безъ пытаня навѣтъ поставивъ „цѣлюющо“ лѣку на грызоту цѣлу литру. Векорѣйш приходили инѣи селяне до коршмы а подпитый вже Тимко жалувався

отароства резолюцію до числа 3327, щоби „w sprawach wojskowych wstrzymala się z pisownią w języku ruskim, albowiem wedle ustaw istniejących władze wojskowe nie przyjmują korespondencji w języku ruskim. (Староство не естъ „władza wojskowa“. Ред.) — Nadto zauważyć muszę, że tylko partjom pojedynczym wolno wnosić podania w języku tym, którym władają urzędy zaś gmine winno się zastosować się do pisowni używanej przez c. k. władze zwierzchnicze. W każdym razie, jeżeli zwierzchność gminna w sprawie wojskowej używa pisownią ruską, ma dołączyć tłumaczenie w języku niemieckim lub polskim. — Подписано: Madrugowicz. — Провлятьца не вышлано ще доки заплаты за роботу на державній дорогі для того, що вказав робітників подано по руски; „drogomistrz“ откинувся се писмо. Чеже суть власти, котрі бы повинні уопину ои надзирати зачноюстю!

Примірний учитель. Въ мѣсяці лютомъ засудивъ тернопольскій судъ окружній учителя народної школы въ Луці, Андрея Готвальда за фальшиву присягу на 2 мѣсяці вѣзницѣ съ постоумъ що недѣля і на отшкодованье 20 зр. пошкодованому селянинови Сем. Лотоцкому. Готвальд давъ въ переховокъ Лотоцкому 10 пораженьхъ улівѣхъ одомьяныхъ. Отбирючи тіа улів, зажадавъ отъ Лотоцкого улівѣхъ деревняныхъ, присягъ въ судѣ, що такі були улів, а судъ засудивъ Лотоцкого на заплату 20 зр. отшкодованья. Лотоцкий обжалувавъ Готвальда за фальшиву присягу и при розправѣ выкричался ціла махинація сего учителя „безъ доганы“, якъ отягло въ овѣдоцѣхъ вѣста вленѣмъ ему окр. инспекторомъ тернопольскимъ, п. Михаловскимъ. Той самъ учитель „безъ доганы“ отававъ вже передъ тымъ боівъ разбѣвъ передъ судомъ, посудженый о простві злочинства. Побочнымъ ремесломъ его були доносы на оособы, котрі ему въ якій небудь особобѣ отавали въ до розѣ, такъ и пр. на о. Зарицкого въ Стрийвкѣ за „нигилизмъ“, а на о. Ясеницкого въ Кутковцяхъ за оскорбленье 6. Вел. цѣсаря. Характери отичне то, що коли намѣстництво приказало перенести сего „примѣрного“ учителя зъ Пронатына, насп. п. Михаловскій перенѣлъ его съ авансомъ на лѣвшу поаду до Стрийвкѣ. Коли-жь громада въ Стрийвцѣ не хотѣла его приняти и кр. Рада шк. отъ тымъ вгодилася, п. Михаловскій перенѣлъ его до Лука. Ча Готвальдъ — якъ кажуть, права рука п. Михаловского, — буде ще и теверъ авансувати, поки-що не знати.

Ис. д-ръ Коныцкійсьи въ писмѣ до польскихъ дневниковъ заявляе, що по артіи розвазі и порадѣ прѣймае мандатъ на посла до рады державной. Ну, оповѣднатю, що чей-же по рукахъ въ Мауруцѣнѣ ніхто не охоче выдвѣсти на ед. ко. Дюбова, щоби той знавъ „порадѣвъ“ ко. Коныцкійскому складати мандатъ.

Великй оствій маневры отбудоуто сего року въ Галацяхъ въ околицяхъ Самбора въ присутности цѣсаря, наслідника престолоа, цілого генерального штабу и заграничныхъ офицерѣвъ. Львовскій и краковскій корпусъ выступили на остоѣхъ военныхъ. Львовскій корпусъ поѣде залѣзницею до Самбора, краковскій помашеруе до Нового Санча а зъ-оттамъ поѣде такожъ залѣзницею до Самбора. Буде то такожъ проба, о околѣо трансверсальна залѣзница буде могла оповнати овою задачу на олучай мобилизація. Ча ще що-небудъ въ томъ плянѣ не змѣнятоа. годѣ вгадати.

Церковь въ Грушевѣ, коло Дрогобыча, згорѣла д. 28 м. м. въ Святый Вторникъ такъ, що навѣвъ выгорѣла підлога. Залѣзній каомъ церковный потопилася въ огни. Отъ церкви займилася оудѣий селавской обштыи, котрыхъ згорѣло 8.

Огні. Въ обльварку въ Дроздовичахъ, пов. черемьского, згорѣла стаїна, 49 штукъ худобы, стодала, шона, отирты и знадобы господарскі. — Въ Березівцѣ, коло Рашева, згорѣло 8 господаротъ и кілька штукъ товару. — Въ Рудѣ краковецкѣ, коло Краковця, пов. яворовского, згорѣла 33 хаты.

Село Добровляны коло Дрогобыча не погорѣло, хвалити Бога, — якъ то и мы за польскими газетами доношави, — те згорѣло недалеко отъ Дробровлянъ, въ Грушевѣ, 8 хаты и церковь.

Свѣтѣ навѣстѣла послѣдними днями горькѣ кравыи горѣшной и долѣшной Авотриі, Моравы и північныхъ Чехъ. Отъ середи о. т. паве и у насъ свѣтъ але заравъ тоитася. У Вѣднѣ такожъ падавъ въ середу о. т. свѣтъ. Сады и винаці поперѣла велику шкодоу.

Писемный испитъ зрѣлости розпочався въ львовскѣй мужескѣй учительскѣй семинариі дия 8 л. червня, а уотный д. 15 л. червня о. р.

Именина. Д-ръ Северинъ Диботрянскій, директоръ учительской семинариі въ Тернополи, именованый директоромъ тернопольской гимназіи. — Краева Рада шк. именовала Тому Базилевича учителемъ въ Василевѣ. — Намѣстникъ перенѣлъ лѣвшина Маріана Пшетоцкого зъ Надбродноа до Самбора и призначавъ его до ослужбъ при старостѣй. — Краева Рада шк. именовала Агнѣшкѣ Шимашкоу дѣйствиоу учительскоу въ Косовѣй.

Ремунерацію катихитамъ удѣлила бережанская, рада шк. окружна при мужескѣй школѣ въ Бережаняхъ 50 зр., при женской тамъ же 20 зр. въ Пѣдгайцахъ 30 зр.

Въ мѣсточку Пѣдмани коло Бродѣвъ выбрано вѣйтомъ графа Альберта Петнера, дѣдица.

Въ Львовѣ, довітъ Турчаньского, закладаютъ наслідники гр. Шамбора на велику окалиу фабрику целюлозы.

Крадѣжъ въ податковѣмъ урядѣ. Въ ночи д. 1 л. мая влѣвъ незнамый доосъ залѣдъ черезъ незакрытой бѣна до податкового уряду въ Яворовѣ, розбѣвъ подручну касу, въ котрій однакъ не

знайшовъ нічого, дальше хотѣвъ выважати залѣзній дверѣ отъ комнаты, де стояли депозиты и залѣзла каса, але се ему не удалося. Лише зъ бѣрка урядника укрывъ кілька старыхъ золотыхъ монетъ вартости 30 зр., котрі были влѣсноютею поборця.

Вѣйсковій музики будутъ грати у Львовѣ въ мѣсяци маю такимъ порядкомъ: Въ четвертъ дия 6 л. мая капеля 9 полку передъ намѣстництвомъ; 7 л. мая кап. 15 пол. въ огородѣ езуитскѣмъ; 10 л. мая кап. 80 пол. на горѣ Францъ-Иосифа; 12 л. мая кап. 95 пол. на Стрѣльницѣ; 13 л. мая кап. 15 пол. передъ намѣстництвомъ; 14 л. мая кап. 9 пол. въ огородѣ езуитскѣмъ; 17 л. мая кап. 95 пол. передъ домомъ инавалідѣвъ; 19 л. мая кап. 9 пол. на Стрѣльницѣ; 20 л. мая кап. 80 пол. передъ намѣстництвомъ; 21 л. мая кап. 95 пол. въ огородѣ езуитскѣмъ; 24 л. мая кап. 15 пол. на горѣ Фр. Иосифа; 26 л. мая кап. 80 пол. на Стрѣльницѣ; 27 л. мая кап. 95 пол. передъ намѣстництвомъ; 28 л. мая кап. 80 пол. въ огородѣ езуитскѣмъ; 31 л. мая кап. 9 пол. передъ домомъ инавалідѣвъ. Початокъ продукцій о години 5 по полудни.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Каноничну институтію на Наварію, декан. щирецкого, одержавъ о. Станиславъ Алексевичъ, б. сотр. при церкви св. Петра и Павла у Львовѣ. До каноничной институтіи на пар. Личаць, дек. нараѣвского, завѣзанный о. Николай Селезѣнка.

Введеніи оо.: Юозѣвъ Шанковский яко парохъ въ Олекончахъ; Юозѣвъ Филиповскій яко сотруд. при церкви св. Параскевиі у Львовѣ.

Сотрудничство въ Курянахъ, дек. нараѣвского, одержавъ о. Несторъ Коржинскій; о. Як. Краснопера, заѣд. Наваріи, одержавъ сотр. при церкви св. Петра и Павла у Львовѣ.

Завѣдательство Рогачина, дек. нараѣвского, одержавъ о. Теофилъ Любинецкій, сотруд. въ Курянахъ.

Отпустку одержавъ о. Стефанъ Лесюкъ, сотруд. въ Бѣломъ камени зъ причины слабости на одинъ мѣсяць.

Декретъ на катихита при мужескѣй школѣ им. св. Мартина у Львовѣ и при школѣ егип. на Замаротыноу одержавъ о. Юозѣвъ Филиповскій, сотруд. при церкви св. Параскевиі.

Додатокъ особистый удѣлило намѣстництво зъ фонда религіяного въ сумѣ 100 зр. о. Йозифу Штогрину.

Презенту на касел. Илемъ же надало намѣстництво о. Якову Мандѣвѣви, капелянови зъ Яйковецѣ.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

Евгеній Цѣпановскій, бувшій директоръ „Общого рѣльничого кредитного Заведенія“, упокоюва въ 35 роцѣ жита дия 1 л. мая по довѣй и тяжкѣй целузѣ въ головномъ шталѣ у Вѣднѣ. Похоронны отбулося 3 л. мая. Покѣбникъ бувъ черезъ 14 лѣтъ урядничкомъ при вѣднѣвскѣмъ „Union Bank“ у, де овою пильностею, факховымъ образованьемъ и честнымъ характеромъ выборовъ оубѣ видне отавовище. Коли „Заведеніе“ черезъ звѣстоу господарку було вже банкрутоване, сироваджено его майже на силѣ до Львова, де бытъ занявъ заравъ въ першихъ мѣсяцахъ опоружнене по Михалку мѣоце директора, але се вже було за пѣвно, бо якъ опѣлоа показалося, и милионна даровизна не вырѣвала ще воіхъ давнѣйшихъ манкъ. Привыкши до ретельного веденя банковыхъ дѣл, не мѣгъ бытъ нѣкакъ освоитися отъ вынковымъ трактованьемъ въ зъ „Заведеніе“ и мусѣвъ не одинъ твердый орѣхъ вгрызти — а зъ другой стороны, не хотѣли явно дискредитувати институтіи, на котрой чѣлѣ отавувъ по неволи, — уотунувъ изъ ового мѣоца, не корнотучиосъ навѣтъ контрактными умовами, але тымъ усѣмъ грызѣтъ такъ дуже, що оя грыза подкосола передъ часомъ его вже зъ природоа слабосильне жите. Та ще подчасъ оумно-звѣстного процѣоу Михалка et Comp., отаралась его давнѣйшій, зимий прѣятѣль оправдати себе представившемъ, монъ-бы-то шок. Евгений наваризъ того пива, та щоби не выпити его, драгнувъ до Россіи!... Вѣчна ему память!

Ольга зъ Ясеницкихъ Ирмицича, жена о. Ив. Крипничкого, администратора въ Сулимовѣ, упокоюва сян. мѣсяца. Вѣчна їй память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

„Книжій періодъ Русо-Украинскій“ до смерти Володимира Мономаха, Д. Иловайского, т. I. — Се III томъ „Руской Историчной Библиотеки“ подѣ редакцію проф. Олександра Барвильского въ Тернополи. Якъ ціле издавничтво „Русо. Ист. Библиотеки“, такъ и сей третій томъ дуже цікавий. Першій заснованы вѣхѣдоа славянскихъ державъ, а особливо у насъ періодъ норманскій, сущъ дуже неяснй и зъ отен то походитъ, що коли историки спорятъ міжъ собою о сей першій устрѣй вѣхѣдоа-славянскихъ державъ, а головню князѣвствъ рускихъ, ширша публика майже и не має лоного понятя о томъ, що дѣлалось въ тыхъ часахъ на нашѣй Русо. Сама назва Русо есть для насъ темна и неясна. Зъ-отки она взялася? Що значить? Коли почалась першій разъ ужинавъ? Що значить слово „Славянинъ“ и зъ-отки оно взялося? На всѣ тіа пытаня дае намъ отповѣдъ третій томъ „Руской Историчной Библиотеки“ и половина намъ цілымъ кидѣвоній періодъ на Русо-Украинѣ ажъ до чаовѣ Мономаха. Выдавецъ „Русо. Ист. Библиотеки“ п. Барвильскій зробивъ онякъ издавничтвомъ велику прислугу нашому народоу, бо лишь докладне знанье бувальщины, котре ширити бытъ за цілѣ оубѣ поставивъ,

може намъ забезпечити красоіи розвитокъ въ теперѣшности. „Руска Ист. библиотека“ повинна дѣлать о знайти притоту въ якъ найширшій кругъ, а каждый ширый Русинъ повинень якъ найдокладнѣйше познакомитися отъ бувальщиною своего народа, памтаючи на пословицу: „Пзнай себе, буде зъ тебе“. До того „Руска Ист. библиотека“ подае якъ разъ дуже обширный матеріалъ, а предплате еи не дорого коштуе, бо лишь 1 зр. 25 кр. отъ пересылкою. Доос вышлѣи вже три томы, а четвертый друкуеос.

Господарство, торговля и промышлень.

Збѣжева торговля. Въ цѣлѣй авотрийскѣй державѣ озимина вышла добра. Довша погода позволила розпочати веснянй работы досыть вчасно. Бѣтъ воіка надѣти на богатѣ жинва, а коли ще зъ мѣнушого року лишалося богато непроданого збѣжа, то цѣны збѣжа починають уже опадати. Треба такожъ взяти на увагу, що и въ ишихъ краяхъ, а имено въ заходнѣй Европѣ, вышлѣа озимина красна; що въ Америкѣ 1/5 озимины перезимувала добре; що вѣоэъ збѣжа индѣйского до Англіи шо разъ змагалося, а коли то все зважимо, то легко поймемо, що дѣла нашего авотрийского збѣжа мало остане мѣоца на заграничныхъ торгахъ и шо цѣны его опадуть. Але въ заходно-полудневыхъ украинскихъ губерніяхъ, особливо въ губ. херсонской, взавѣжъ цѣлоа хвастѣвскіи залѣзничѣ, треба буде озимину переорати. Рѣвночасно доношѣтъ о вычерпаноу запалоу збѣжа въ центральной Россіи. Средствоу коммуникаціи выкористала Россія до той отепени, шо транспортъ збѣжа черезъ Одессу, Чорне Море, Генуу або Роттердамъ-Мангайму до полудневои Нѣмеччаны и Швайцаріи вынадеа дешевше, якъ транспортъ оухопутный. Зъ сего стаюу рѣчей могла-бы выйти для насъ боѣтъ та користи, шо мы позулоси бы въ части одного сильного конкурента, Россіи, на нашихъ торгахъ. Не треба однакъ робити оубѣ подѣ тымъ взглядомъ рожевыхъ надѣй. Знаменита организациа торговѣй збѣжемъ и збѣжевыхъ магазиноу на Уграхъ, низкѣй тарифы для перевозу збѣжа кораблями по Дунаю оозавають Уграмъ поволи выпирати нашу муку зъ торгѣвъ въ Чехахъ и Моравіи, въ котрѣ то край шла до теверъ лише галицка мука. Такъ отже на заграничныхъ торгахъ наше збѣже выпераютъ росіиоке и румынское, а шо части и угорское, а на торговляхъ авотрийскихъ роблятъ намъ конкуренцію Угры. Прямѣтати треба, шо конкуренціа угорска выходить лише зъ доброй организации торговѣй збѣжемъ и низкѣйхъ тарифѣвъ. Наолѣдкомъ того у насъ продаеос збѣже тогдѣ, коли треба гроша, на Уграхъ же тогдѣ, коло оно наилучше платятося. — У насъ утрималося ще воі роды збѣжа въ цѣлѣй мѣнушого тыждня. О-оивну ошевицо платятъ навѣтъ о 5 кр. дорожше на 100 к., якъ мѣн. тыждня. За жито на конецъ мѣоца сервця платятъ 6 зр., на першу половину мѣоца вересня 5 60 зр., на другу половину вересня 5 30 зр., а на конецъ жювтя 5 25 зр., за 100 к. лосо Львовѣ, готѣекою и зъ горы. За гречкою дуже пытають. За 100 к. лосо Львовѣ платятося 8—9 зр.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ
поруцае 1563 147-7
препараты зъ гумы и выробы кавчуковой для потребъ хирургичныхъ и ишихъ подобныхъ.

НАЙЛУЧШІЙ ПАПЪРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ
естъ правдивый
LE HOUBLON
1460 французскій фабрикатъ 17—36
CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.
Передъ подробкою остерегася!
Сей папѣръ поручаютъ якъ наилучше по д-рѣ I. I. Ноля, д-рѣ Е. Людвигъ, д-рѣ Е. Лизманъ, профессору хеміи при вѣднѣвскѣмъ университетѣ а то для его знаменитой лекціи, его абсолютной чистоты и для того, шо до него не домішавъ жаднй шкѣдливый здоровоу матеріи.

17, rue Ménilmontant, à PARIS

Хто важителъ, выграе!
евентуально 500.000 Марокъ
Ліко найбільшу выиграну гамбургской лотеріи мѣскои, дозволено и гарантовано державоу. Лотерія та має 100.000 лѣоуѣвъ, зъ котрыхъ 50.500 въ протыгу кількохъ мѣсяцѣвъ муютъ бути выиграны отъ выиграными. До кошовая приходѣтъ олдѣуючъ выигранѣй, евентуально:
500.000 Марокъ,

1 à 300.000 М.	1 à 60.000 М.	56 à 5.000 М.
1 à 200.000 "	2 à 50.000 "	106 à 3.000 "
2 à 100.000 "	1 à 30.000 "	253 à 2.000 "
1 à 90.000 "	5 à 20.000 "	512 à 1.000 "
1 à 80.000 "	3 à 15.000 "	818 à 500 "
2 à 70.000 "	26 à 10.000 "	

48.710 выиграныхъ à 300, 200, 150, 145, 124, 100, 94 М. и т. д. въ загалнѣй сумѣ
9 миллионѣвъ 880.450 Марокъ.
Звѣстный въ вѣзу подѣсаный домъ банквовый, заложеныи шо 1851, котрому державѣа поѣбрѣла продажу лѣоуѣвъ, розсылае тіа-же всюды и въ надалѣйшій мѣсяцъ заграничій. Прешу прислѣтати належнѣоітъ въ австр. банквотѣхъ або переказѣхъ почтовыхъ. Мѣншій сумы (яко виробыванье) можна послѣлати такожъ въ маркахъ почтовыхъ. Цѣна лѣоуѣвъ назначена урядово и коштуе до тягнѣвои першои клѣоы цілѣй лѣоы оригинальній ав зр. 350 кр., половина " " " 175 " " " " " " " 90 "

По одержаню належности посылѣа оубѣжъ жаднѣй лѣоы оригинальній, якъ такожъ оригинальній пляны, а по тягнѣвноу слѣдуе заравъ урядова листа выиграныхъ. Воі выигранѣй выплѣчуютъ заравъ по тягнѣвноу поѣла пляну. Въ послѣднихъ часахъ мая и ту примѣнѣотъ выплѣтити монѣвъ итерессѣтамъ головнй выигранѣй въ сумѣ 254.000, 183.000, 182.000, кѣлка по 100.000, 80.000, 50.000 и богато по 40.000, 30.000, 25.000 и т. д. и желаю и дальше монѣвъ итерессѣтамъ. Звертаючи увагу на завѣстѣу шасельній результаты моєи колекты, поручаю еи якъ налѣтше. Ласкавъ приказы прѣшу прислѣтати ажъ до **10 мая.**
Воі римеосъ прѣшу прислѣтати рекомендацїю и опечѣвано (за рошѣноуемъ) и подати докладно мою адресу и мешканье.
Порученя выконуются заравъ по одержаню старинно и яко головнйи колекторъ посылѣау тымъ, шо дають моѣй оновъ порученя, лишь оригинальній лѣоы зъ гербомъ державнымъ, шо оимъ подало до вѣдомости. Позаякъ замоуеня приходѣтъ дуже численно, то прѣшу о якъ найкороше надсылѣать на каждый олучай до поданого повѣоше реченця. 1617 5—5
I. ДАММАНЪ, Гамбургъ,
Rathhausstrasse 19.

Гарантія конкуренціи мебѣлѣвъ.
Найрѣтельнѣйше и найдешевше жерело покупу, высылка мебѣлѣвъ до воіхъ частей свѣта гуртомъ и въ дрѣбнѣй продажѣ.
Лше 10 зр. Теодоръ Димовичъ, Вѣденъ
1579 1. Bezirk Wipplingerstrasse N-ro 27. (12—24)
Цѣнники даромъ и франко.

Матеріи на одѣжъ
лишь въ тревалои ошечои воины для мужчини середного росту
3.10 метра за ар. 4-96 кр. зъ доброй воины ошеч;
на " " 8- " зъ дѣш. воины ошеч;
одно убрание " " 10- " зъ тонкой воины ошеч;
" " 12-40 " зъ дуже тонк. воин. ошеч.
Пляды до дороги за штуку зр. 4, 5, 8 и ажъ до зр. 12 — Дуже краснй одѣля, ошодѣ, обгортинки, матерія на сурдуты, плядѣ до дощу, тѣль, сѣрачокъ (льодѣвъ), комѣтъ, камгарѣтъ, шевіотъ, трико, оука для дамъ и на бѣларѣмъ, перувѣныи, доскныи поручае
Заложеныи **Joh. Stikarofsky, — 1866. —**
Складъ фабричный въ Бернѣ.

Взори франко. Карты вѣбрѣвай для панѣвъ краувѣвъ нефранковано. Высылка за постѣлѣнатоу налѣ 10 зр. франко.
Д мало завѣстѣу складѣ сукна зр. 15000 а. в. и розумѣе само собою, шо при моіѣ свѣтоуѣй торговѣи позбѣдетъ рѣшити на 1 до 5 метрѣвъ довгъ; л змушений отже продавати такѣ рѣшити богато понижшо цѣвы виробу. Вѣбрѣвъ зъ нихъ посылѣтати не можна однакѣхъ вѣгоднѣй рѣшити отѣвѣноуенѣи або отѣдася грошѣ (Рѣбно звѣтити, шо другѣй зѣрмы вымѣнюють такожъ, може шо за горшій товаръ але грошеи не звертають.)
Черезъ наслідѣуванье лѣдѣшихъ або ойм-и лнмыхъ зѣрмы выжѣуосъ змушений закнѣтити исерванье и прѣшу для того монѣвъ П. Т. Комитѣтѣвъ шобы мою ооладѣу фирму задержѣла ласкаво въ памяти а на олучай потреби почтѣли мене своимъ поважальными замоуенями, котрымъ л завѣстѣу отѣмъ мою найбільшѣу увагу.
Кореспонденціи прѣймаютося въ лнмакахъ нѣмѣкѣмъ, угорскѣмъ, чешскѣмъ, польскѣмъ, италіі-скѣмъ и французскѣмъ. 1577 (23—24)

ОПОВѢЩЕНЬЕ.
Понеже знаю, шо Высокоповажаный отѣдъ духовній уряджуютъ при церквахъ хоры, прѣто поручаю мою **ФАБРИКУ ГАРМОНИОМЪ (або ФИСГАРМОНИОМЪ) ДО УЧЕНЯ СЛѢВУ.**
Высокоповажаный п. проф. Н. Вахилинъ купивъ до руской гимназіи у Львовѣи инструментъ моего виробу и може дати Высокоповажанымъ Отѣдамъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточнѣмъ инструментѣ найлѣтшеи инѣорациоу.
Цѣна тыхъ инструментѣвъ отъ 70 зр. а. и выше! Дае такожъ на рѣты.
1372 81—? Сѣ поважальнѣмъ
ЮАНЪ СЛИВИНСКІЙ,
властитель першои въ Галичѣнѣй фабрики органѣвъ и гармоніоуѣвъ у Львовѣ, ул. Хоружина ч. 9.

Через ред. „Дѣла“ прислали:

в марті и цѣтніи о. г.
Для „Провѣты“: о. М. К. въ Мышковѣ 1 ар.; о. Д. Л. въ Мокротынѣ 1 ар.; о. В. І. въ Полоничахъ 2 ар.; п-ѣ К. І. въ Полоничахъ 1 ар.; Вп. Ф. Т. въ Жабю 1 ар.; о. І. О. въ Либлица 2 ар.; о. Н. Р. въ Соколахъ 2 ар.; о. О. З. въ Соколахъ 2 ар.; Г. И. въ Соколахъ 1 ар.; о. А. П. въ Олеску 2 ар.; о. І. Ф. въ Стрыю 1 ар.; п. И. В. въ Стрыю 1 ар.; Чатальня въ Винникахъ 1 ар.; Чатальня въ Плавю 1 ар.; о. И. Л. въ Чортковцѣ 1 ар.

Для общеста Качковского: о. Д. Л. въ Винятивахъ 1 ар.; М. Г. въ Голыградахъ 1 ар.; о. І. О. въ Либлица 1 ар.; В. Г. въ Либлица 1 ар.; о. Е. О. въ Пристани 1 ар.; о. О. К. въ Незвиокахъ 1 ар.; Чатальня въ Плавю 1 ар.

Для часописи „Зорѣ“: о. К. Я. въ Золочевѣ 2 ар.; А. Ч. въ Тернополи 4-50 ар.; В. Л. въ Золочевѣ 2 ар.; о. С. І. въ Золочевѣ 1-25 ар.; о. Ю. Д. въ Тростянцѣ 1-50 ар.; п-ѣ О. Б. въ Добровлянахъ 2-50 ар.; о. И. К. въ Токарнѣ 1-25 ар.; о. З. Г. въ Нѣврѣ 1 ар.; Г. С. въ Стѣбнѣ 5 ар.; о. І. П. въ Буоку 1 ар.; В. Г. въ Стрыю 1 ар.; Чатальня въ Перемышляхъ 5-70 ар.; п-ѣ М. Р. въ Золочевѣ 1-25 ар.; о. М. М. въ Скоморехахъ 1-25 ар.; о. І. Ф. въ Стрыю 1-25 ар.; п-ѣ З. Г. въ Рудкахъ 1-25 ар.; І. Д. въ Серавѣ 1-25 ар.; Чатальня въ Плавю 5 ар.; о. Т. С. въ Дмитровичахъ 2 ар.; п-ѣ Д. Л. въ Чортковцѣ 1-25 ар.; о. Н. Д. въ Коломнѣ 2 ар.; о. А. Г. въ Грымазовѣ 1 ар.; о. І. А. въ Бабинцахъ 1-25 ар.; о. І. А. въ Зарудѣ 1-25 ар.

На Историчну Библиотеку Ол. Барвинського: Б. и Д. Г. у Львовѣ по 1 ар.; п-ѣ Г. Г. въ Стецевѣ 1-20 ар.; о. І. Д. въ Ясеневи 3 ар.; М. въ Бурштынѣ 1 ар.; о. И. К. въ Дыдовѣ 2-30 ар.; Д. Г. у Львовѣ 1 ар.

На Спѣванки Матюка: п-ѣ Т. В. въ Дрогобѣ 60 кр.; И. Р. въ Мостахъ 60 кр.; Г. М. у Вѣднѣ 60 кр.; о. И. Г. въ Сусахъ 75 кр.; З. З. въ Фатьковѣ 60 кр.; І. В. въ Цуцымовѣ 60 кр.; о. Н. С. въ Яничѣ 60 кр.; о. А. Ч. въ Коосовѣ 60 кр.; К. Б. въ Шельпахъ 60 кр.; И. С. въ Бѣлцѣ 60 кр.; о. С. М. въ Городенцѣ 60 кр.; И. Б. въ Романовѣ 60 кр.; о. Ю. Ч. въ Оотровѣ 1 ар.; о. З. Ш. въ Колодѣвцѣ 60 кр.

На Правотарь Лукича: п-ѣ Г. Г. въ Стецевѣ 2-70 ар.; о. Т. Б. въ Тростянцѣ 2-70 ар.; о. Н. Б. въ Розгорчѣ 2-70 ар.; о. С. Т. въ Росиановѣ 2-70 ар.; І. О. въ Вышницѣ 2-50 ар.; о. І. К. въ Дыдовѣ 2-70 ар.; К. Г. въ Березовѣ 2-70 ар.; И. Б. у Львовѣ 2-50 ар.; Чатальня въ Наквашѣ 2-70 ар.

На „Зернѣ“: Д-ръ Я. въ Станиславовѣ 2-50 ар.; В. Л. въ Золочевѣ 2 ар.; Д-ръ С. С. въ Черновцахъ 2-50 ар.; С. І. въ Золочевѣ 1-25 ар.; Н. Р. въ Соколахъ 2-50 ар.; п-ѣ О. Б. въ Добровлянахъ 2-50 ар.; Л. Ш. въ Раковѣ 5 ар.; Е. О. въ Пристани 2 ар.; А. Ч. въ Тернополи 2 ар.; Е. Л. въ Лешневѣ 2 ар.; А. С. въ Стѣбнѣ 3 ар.; И. Я. въ Ляно 2 ар.; О. К. въ Незвиокахъ 1-25 ар.; Чт. въ Перемышляхъ 1 ар.; Л. Р. въ Золочевѣ 1 ар.; о. М. М. въ Скоморехахъ 1 ар.; И. В. въ Стрыю 1 ар.; І. Д. въ Серавѣ 1-50 ар.; Чт. въ Плавю 2 ар.; Т. М. въ Войнилѣ 1 ар.; А. Г. въ Грымазовѣ 1 ар.; Д. Г. въ Зборовѣ 3 ар.; А. Ч. въ Верхобужѣ 1 ар.; З. Ш. въ Колодѣвцѣ 2 ар.; Т. Е. въ Подбужѣ 1-50 ар.

На Школы Часописи: Д-ръ И. Я. въ Станиславовѣ 1-50 ар.; И. В. въ Романовѣ 1 ар.

Для „Народни Радѣ“: Д. Р. въ Золочевѣ 1 ар.; о. В. І. въ Полоничахъ 1 ар.; о. І. Ш. въ Вратковичахъ 1 ар.; о. А. Ч. въ Коосовѣ 1 ар.; о. Д. К. въ Луковѣ 1 ар.; о. Ю. Ф. въ Стрыю 1 ар.; В. Г. въ Стрыю 1 ар.; Т. Р. въ Подбужѣ 1 ар.

Для „Батькобщини“: о. І. Б. въ Золотникахъ 2-50 ар.; П. М. въ Стѣбнѣ 3 ар.; о. Д. Л. въ Цуцымовѣ 1 ар.; Чт. въ Перемышляхъ 1 ар.; Л. Р. въ Золочевѣ 1 ар.; Чтальня въ Плавю 4 ар.; Чт. въ Сѣльци 1 ар.; о. А. Г. въ Грымазовѣ 1 ар.; о. Д. Я. въ Старѣй Соли 1 ар.

Для Руского товариства Педагогичного: о. Н. Р. и о. О. З. въ Соколахъ 1 ар.; И. В. и о. Ю. Ф. въ Стрыю 1-50 ар.; П. М. въ Чорнобѣсахъ 1 ар.; Т. Р. въ Подбужѣ 1 ар.; о. Н. Д. въ Коломнѣ 50 кр.

Власный досвѣдъ есть вѣрнѣйшій! Кто о томъ оумитъ в асея якъ мае ужати средство противъ ревматическихъ болѣвъ або доймающего гостця той най купитъ за 40 кр. флашечку правдивого

RAIN-EXPELLER
съ котвою.
Сѣмнадцатилѣтній досвѣдъ и безчислений успѣхъ ручаѣт за то, що такъ 40 кр. не выдано на дармо. Склада майже въ вѣсѣхъ аптекѣхъ. Головной складъ: Антика подъ золотымъ львомъ въ Прагѣ, Altstadt 1483 (13 34)

Практична учителька
удѣляюча вѣсѣхъ предметѣвъ школьныхъ въ рускомъ, польскомъ, нѣмецкомъ и французскомъ языцѣ, такожъ основныи гры на фортепѣяѣ полая найновѣйшон и найлучшій методы, приняла бы заразъ мѣсто въ домѣ священничомъ до науки дѣтей съ условіями дуже приступными. Близна вѣдомость у 1628 3-0
Б. Ц въ Васильковцахъ.

Глядаеса учительки
на село до початковои науки дѣтей. Блишій информация подаетъ о. Володимиръ Петрушевичъ у св. Юра.

Нотарь въ мѣсточку
помукуе вправленого конципиента и писаря.
Близна вѣдомость въ Редакціи „Дѣла“. 1638 3-3

Найдешевше руске литературне издавничтво „Руско-украиньска Библиотека Евгения Оленицкого“ выходитъ у Львовѣ почавши 6-го 1-го грудня р. 1884.

- Дося вышло 14 выпускѣвъ, обнимающихъ слѣдующій литературный материалъ:
- 1. Запорожцѣ, оповіданье Ивана Неч-ч. я-Левинского 10 кр.
  - 2. Сонни мары молодого питомца, оповіданье В. Барвинского 10 кр.
  - 3-4. Оповіданя Олексы Стороженка (Серія перша) первѣтвѣ 20 кр. по вышущеню оковенкованыхъ частей 10 кр.
  - 5. Prima Vega, поезія Юліи Шнайдеръ 10 кр.
  - 6. Оповіданя Д. Мордовцева 10 кр.
  - 7-10. Юрій Горовенко, повѣсть Красоченка 40 кр.
  - 11. Въ Карнатахъ, Ив. Нечуя Левинского, цѣна 10 кр.
  - 12. Галицкіи обраази, Ив. Франка, серія I, цѣна 10 кр.
  - 13. Лихій день, Григорія Григоріевича, цѣна 10 кр.
  - 14. Поэтичній творы Стефана Руданьского 10 кр.

Предлачувати можна на большѣ число выпускѣвъ наразѣ, пересылаючи отвѣднѣну квоту (1 або 2 ар.) на руке выдавца (уд. Словацкогѣ ч. б). Замаляти можна такожъ подинной выпускѣ, додаючи за подинной выпускъ 2 кр., а за подѣвнѣвъ 5 кр. на оплату порта.

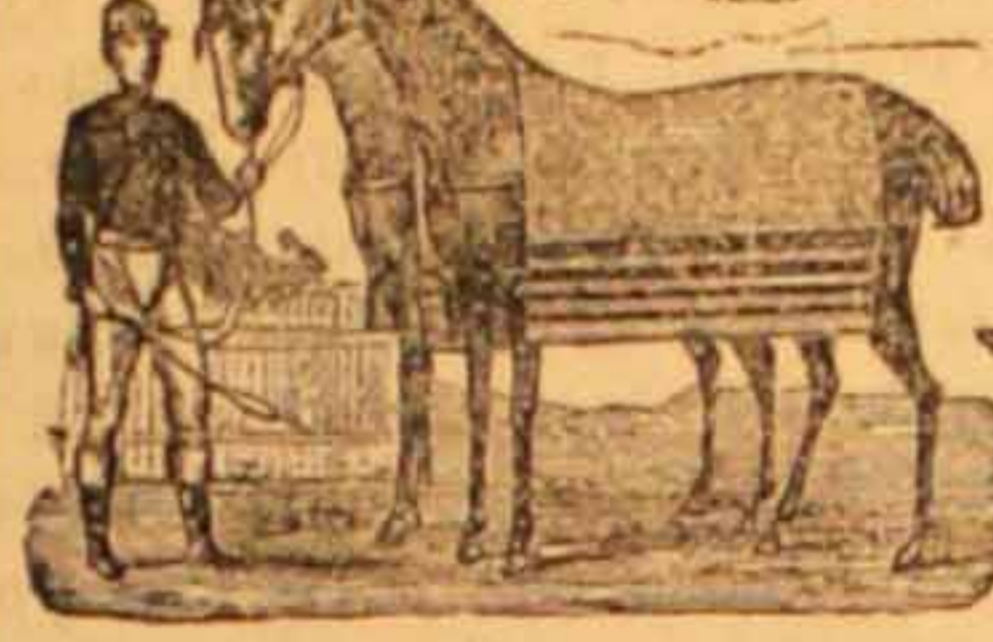
„БЕСТАЛАННЕ СВАТАНЬЕ“
обрааокъ зъ галицкого жита, написавъ Ваоаль Барвинокъ, стор. 356 въ 16-у. Цѣна 80 кр., съ пересылкою 90 кр.
Дѣстати можна въ администраци „Дѣла“ або въ книгарни Стварингійской.

Щобы выстунити противъ всякой обманъ анонеовой сполучилася международне Товариство Експортное и Товариство Сѣлка Викторія, щобы розсылати всякія товары гумной, занавѣсь, диваны, шовковѣ покрывала, обрусѣ и дерги на кофѣ черезъ своего генерального заступника, пана Беренфельда, такожъ и высокоповажанымъ отбирателямъ приватнымъ по стальныхъ цѣнахъ фабричныхъ за попереднымъ приеламъ нѣмъ готовки зазданцею або за послѣднѣю почтовою.

Диваники Викторія, съ взорами звѣрятъ або цѣтѣвъ ар. 2-80, Викторія обрусѣ съ френдалами, лайновѣйшій взоры ар. 2-20 и 3-40. Викторія покрывала на дѣжка ар. 3-20 и 4-20. Гарнитуръ гобеленовий два одѣйла и одинъ обрусъ ар. 7-75. Гарнитуръ Викторія, такожъ 2 одѣйла и 1 обрусъ ар. 7-50 и 10. — Заслоны Викторія, складаючыся зъ 2 довгихъ крыль съ бордюрами, одною драперією съ двома поддержками, съ френдалами. Цѣла окно ар. 3-50, 4-50 Правднѣй вѣхднѣй обрусѣ шенильовѣ, ар. 5- и 7-. Смирненскій портіеры шенильовѣ, новѣсть до заслонъ за штуку ар. 9-, тугетанскій ваорець ар. 4- — Правднѣй заслоны Мекка ар. 6-50 и 8-50. — Коцы на постѣль для службы ар. 2-50 и 3-. Фланельовѣ одѣйла ар. 5- и 6- — Одѣйла кашмировѣ въ вѣсѣхъ барвахъ, шитыи найлучшымъ шифономъ за штуку ар. 4-60. Нормальный одѣйла полая системы проф. Сгера, ар. 13-. Милнскій шовковѣ одѣйла здоровы для особѣв недужныхъ, шовкъ буретовый ар. 3-25, найтяжшон дубль якости ар. 6-30. Стебнован одѣйла Викторія въ шовкового атласу всякой барвы 118 см. широкій 190 см. довгий ар. 8-50. При замоленю заслонѣ, обрусѣвъ и одѣйла просимо о поданье пожеланой барвы.

Конкуренція обманѣ коньскими дергами.
Фабрика дергъ Викторія предладае на перекорѣ обманчивой конкуренціи величезній, широкій и дуже грубій не до зниченя дерги Викторія съ 6 пестрыми пасками модными за штуку лишь по ар. 1-40. Такой самій 190 см. довгий и 130 см. широкій ар. 1-60, найтяжшон якости дубль ар. 1-90. Ты дерги можна такожъ уживати замѣсть коцѣвъ на постѣль.

П. Т. Панамѣ властителямъ коней поручаемо нашъ спеціальный вырѣбъ флянерскій дергъ Викторія съ зовеъмъ яскочковымъ тломъ и съ осьми пестрыми бордюрами въ паски за штуку ар. 2-60, найтяжшон якости ар. 3-50. Спеціальность въ правдою ангайскіихъ дергахъ до подорожи съ правдивою имитациєю тигрисовой кожи, можна уживати такожъ на возы и санѣ, цѣна за штуку ар. 8-50 и ар. 9-50. Правднѣй англ. пледы ар. 4-75 и 5-50, найлучша сорта ар. 7-50. Великій выборъ дивандѣвъ, одѣйла, сбрустѣвъ и дергъ. Цѣнники на жадање даромъ и франко.
Звертаю покороно увагу моихъ высокоповажаныхъ П. Т. отбирательѣвъ, що маю выключне заступство нововынайденыхъ американьскіихъ научоныхъ плащѣвъ отъ дощу для дамъ и мужичин. Можна ихъ уживати на одинъ бѣкъ яко обгортки и порошники а на другій бѣкъ кавчуковый отъ дощу. Ты плащѣ сугъ такъ маліи и можна ихъ такъ тонко зложити, що можна ихъ выгодно сховати до кишенѣ. Чи то въ подорожи чи въ мѣстѣ нема красной ношѣ. Цѣна за штуку лишь ар. 7-50. При замоленю плащѣвъ просимо о поданье довоства, почавши отъ конвѣря въ долину.
Замоленя треба высылати до генеральной агентуры Export- und Victoria-Waagen-Compagnie E. M. Bernfeld, Wien, I, Salzgrles 3.
Агентуры филиальной: Парижъ, Лондонъ, Берлинъ, Нью-Йоркъ, Петербургъ и Константинополь. 1561 35-2

Паркетъ и помосты дощинковѣ
поручае парова фабрика столарока
БРАТѠВЪ ВЧЕЛЯКѠВЪ
у Львовѣ, ул. ЛычанѠвска, 27.
Цѣнники паркетѠвъ, дверей и Ѡконъ розсылаемо на жадање. Иллюстрація паркетѠвъ розсылаемо за послѣднѣю 1 ар. 1635 4-10

NEUE (13.) UMGARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFRAZS FL. 5.70. 0. W.
240 HEFTE ODER 18 BANDE.
VIERHUNDERT TAFELN.

5 килевѣ
БОЧѠВКИ ВИНА
поручае
Торговля Гегеляйско-тонайскихъ винъ
К. Ф. ПОПОВИЧА
1545 (14-54) ВЪ ТЕРНОПОЛІ
1 бѠчѠвка Гегеляйского отолового . 2 ар. 10 кр
1 " Гегеляйского отолового лучшон якости 2 ар. 30 кр и 2 " 50 п
1 " Гегел. отол. ароматичного 2-70 и 3 ар.
1 " Самородного вятрачяного . 4 ар. 30 кр.
1 " Ермолеки-Вакаторъ отол. 2 " —
Червоной вина: 1 бѠчѠвка Viszontai 2 " 50 ар.
1 бѠчѠвка Viszontai старе 3 " —
Помѣше наведенѣй цѣны розумѣють вразѣ съ бѠчѠвкою окованю желѣзными обручами и оплеченыи портѠмъ почтовыми, такъ що благооклонный отбиратель жадныхъ большѣ коштовъ не поноонѣт. Кущючы вина особно только у продуцентѠвъ ручаѣт за здоровѣ добра, натуральной и лучшій вина якъ въ Вершецѣ, и просятъ о лаковай замоленя.

ЛІАРНЯ ДЗВОНѠВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФІНА
въ КАЛУШИ, почта и стація желѣзницѣ тамѣе.
Получивши на власнѠсть по старѠй фирмѣ „Ивана и Серафима“ Ліарню ДзвонѠвъ въ Калуши, отначеню отбѣдилъ медальемъ заслугу, лѣстомъ похвалнымъ и признаніемъ выставѣ тов. им Качковского въ Коломнѣ и признавъ часу газеты доносиди, — маю и теперъ на окладѣ дзвѠны, выконую скоро замоленя и прѣмаю старѣе уладженѣй дзвѠны до перелаваня за дуже умѣркованю цѣнѣ.
Дякуючи вѣсѣмъ Ви. приходникамъ и фундаторамъ вѣсѣхъ дотеперѣшій замоленя въ давнѣйшѣй оспѣднѣи на маѣй власной ліарни ДзвонѠвъ прошу о лаковай замоленя на подинной новѣй дзвѠны якъ и на цѣлѣ групѣ. За трудѣ работѣ материалу и гармоничный звукѣ моихъ дзвѠновъ и для того оомѣляюся припоруочати ихъ дзвѠновъ 1572 6-224
Съ глубокииъ поважаніемъ
Антоній Серафимъ.

До Пана Л. Чиньского, фабриканта медѠвничковѣ, сухариковѣвъ, вынаходця „медѠвника ГигіеничнѠвъ“ въ Ярославѣ.

Партію гигиенничныхъ медѠвничковѣ вырѣбу Вашою фабрикою державѣ; я пробовавъ сей медѠвникѣвъ вырѣбу Вашою фабрикою въ сѣрбскихъ, котрыхъ въ моѣвъ шпѣтали мѣвъ я лѣвъ рѣкъ вѣсѣхъ тяжко раненѣй. Головною симъ роздѣлювано ты медѠвничковѣ шихъ и найлучшѣхъ стравѣ, роздѣлювано ты медѠвничковѣ короткомъ часѣ доставали здоровый апетитъ и охоту до вырѣдѠвнѣкъ, раненѣй приходили до силъ, доброго и здоровѣ выгладянѣ, а що такожъ и спостерѣтъ, що въ настѣдѠвѣ дѠвника функциѣ желудково-кишковой зовеъмъ въ регулюванѣ бѠмѣ и скоро я вѠйшовѣ до санѣ раненныхъ, поправляю рѠвь, „чи нема вже большѣе того польского хлѣба, що на маѣй силѣ и житѣя“.
То спонукуе мене просити о безпоровоочнѣ вышлеку твоѣти въ 600 штукѣ. За першу послѣлку дякую Вамъ — дуже боляконыхъ вымаривѣлыхъ, умѣркованыхъ въ настѣдѠвъ ранѣ, омысати свойства лѣчебнѣй, поверненѣе до своихъ силъ — медѠвникѣвъ, бѣвъ бувъ ихъ одинокою поживкою, поправленѣе цѣсѣ травленѣя и приводявъ желудокѣ до того стану, що оттакъ живитися и другими стравами.
Дѣйствию повиненъ бы каждый большій шпѣталь именованогичный уживати сего медѠвника яко поправляючѠ-лѣчебного средства (печатъ).
Д-ръ Ромуальдъ Дальманъ въ р.
Шесть шпѣталью войскового въ Намѣ (Сербія).
Нашъ 14. Цѣтѣвал 1886.

МедѠвникѣвъ Гигіеничнѣй Л. Чиньского въ Ярославѣ можна въ вѣсѣхъ торговляхъ корѣвнѣхъ и аптекахъ по 20 кр. за штуку.
КОНСТАНТИНЪ ИСКЕРСКІЙ
торговля товаровъ желѣзными
Львовѣ, ул. Кароля Людвика ч. 13
(побѣвъ готелю ангайского) 1644-1
поручае въ великомъ выборѣ хресты нагробнѣй, тратѣрѣ чени, знаряды ремѣничнѣй и господарскѣй и всякѣ артувъ входячѣ въ кругѣ торговлѣ желѣза.
Сѣльскимъ краминцямъ даю значивѣйшій ошѣтъ ставѣ умовѣ съ „Народною Торговлею“ у Львовѣ.

КОНТОРА ВЪ ИМѢНЪ
ц. к. уприв. галиц.
Акцій. Банку Гипотечного
1598 18-7 купуе и продае
всѣ эффекты и монетѣ
подѣ найприступнѣйшими условіями.
5% Листы Гипотечнѣй
5% Листы Гип. преміованѣй
котра полая закона въ дня 2 Лїянѣ 1868 (Днев. въ XXXVIII. Ч. 93) и найвышшон постановѣ въ д. 17 сѣрпня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѠвъ и довыхъ, пунилярныхъ, кавцій суружежскихъ волюнтарѣ на кавцію и вади
можно въ сѣй Конторѣ получить
(до вылосованя съ 10% премією т. е. по 110 за 100)
Всѣ припоруочена зъ провинциѣ выконуются
провоюлки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой преміи

Привану загалньо найлучшу
Масу до запусканя подѠлогѣ
поручають
Гибнеръ и Ганке
у Львовѣ. 1644 68-7
Перепродючѣтъ даемо отвѣднѣи работѣ.

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА“
Комедія на 4 актахъ.
Написавъ Олександръ Я. Ковальскій.
Цѣна 30 кр. а. в. 25
Въ м. VIII-цѣ, сторѣвъ 70 Набути можна черезъ Редакцію „Дѣла“. С.
(Цѣна въ магазинѣ 20 кр.)